

Ta jääb rivvi

Alles neid juubelpäevi Eidapere metaskonnas peeti. Metsaülem Raimond Kukke, kes ligi kolmkümmend aastat metsamehe leiba söönud, jõudis detsembris

pooleajanda verstopostini. Raamatupäeva Maamu Haasma, kes sin üle kahekümne vne aasia usinasti numbreid kokku ja lahku lõõnud, pidas oma neljakümne vnuendat juubelit samal kuul ja paeval kanasse tehtud peo.ava taga koos metsaülemaga. Ko. mas sünnipäevalaps on metaskond ise, sest täpselt kolmkümmend aastat tagasi ta sin sündis.

Neijandaks...

Jah, neijaski on ning see ei ole küll keegi muu kui tema, Helgi Laan. Alles hiljuti see on, kui töökaaslased peo.avaas talle tema pensionikka jõudmise puhul sooje sõnu ütlesid, meenutuste varal tema semist sisukat ja töörohket elu esile tõstsid. See on kangesti metsahõnguline olnud. Ei osanud tema teist teed leida, kuidagi mitte: üsna võimas oli metsa viibe ja sinna p. di ta saama. Selleks silus ta ees tee Tihe-metsa metsatehnikum, mille lõpetas kolmkümmend aastat tagasi. Ja ligi kolmkümmend on ta nüüd Eidapereski olnud, ikka abimetsaülemana — Raimond Kukke parema käena.

Nüüd on aastad välja teenitud, elu ja töö ilusaid jälgi jätnud. Aga kas võib juba senisele hüvastijätku käe ulatada? Ei — ütleb tema, veel mitte. Liialt südamelähedaseks on saanud need inimesed, kellega pikki aastaid kõrvuti olnud. Liialt tugevasti on kõitnud teda enda külge mets. Ei, veel tahab ta tuttavlikult kutsuvaid metsaradu kida, kus kõik su ümber südant rõõmuga täidab ja mille rüpes murehetkil lohustiski leida võid. Metsaga seovad teda igavese sõpruse sidemed.

raietöid kontrollimas, kevaditi noore metsa rajamisel või metsapäevadel. Ent needki harvad käimised on alati meeldivad ja kodused hetked olnud, töömõnusad ja metsalõhnu täis. Kuid üks paberitöögi vaja tegemist, eriti praegu, jaanuari esimesel poolel, mil tuleb aastaaruanne kokku seada, kvartali tööd planeerida ja palju muudki sinna otsa. Tööd on, seda tuleb teha ning kõik saab tehtud ka — nii ütleb tema. Olgu siis metsas või kantselei nelja sein vahel.

Näe, temast räägi, aga tema veab jutu endalt muudkui mujale: et see nii ja teme naa tubli, kiidab metsaülemat, kiidab tehnikuid ja kaadritöölisi ning lõpuks: niisugust üksmeelset ja tublit kollektiivi pole mujal olemaski, nagu meil siin. See võib tõesti nii olla. Kaader on tugev, selle voolavus üsna väike, töölistesse suhtutakse hoolitsevalt ja tööndu on kõigil. Kogu metsamajandi ulatuses seisti näjteks mullu ikka esimesel või teisel kohal. Eks sellesse, et see nii on, ole temagi — Helgi Laan — oma tõhusa osa andnud. Oma metaskonna nimel on ta alati jõudu säästmata väljas olnud. Ta on metaskonna heaks palju andnud ja see andmisrõõm ikka tema pärisosaks olnud.

Nii et Helgi Laan jääb rivvi. Vara veel — ütleb tema. Vara veel kõrvale tõmbuda. Tahtmist on ja jõudu samuti. Ning mets... Oi, kuidas see temast kinni hoiab ja tema ei suuda ega suuda end lahti rebida! Mets aina kutsub ja selle hüüu peale ta sinna veel käima läheb.

R. LILL

Niisiis — Helgi Laan ei lähengi vanaduspuhkusele. Ta jääb oma postile, sest tema töötahe ja armastus oma kutse vastu ei saa vist iialgi kustuda. Ta on hästi tööd teinud ja see on ka hindamist leidnud. Helgi Laanel on metsamajanduse eesrindlase aumärk ja hulk aukirju. Nagu metsaülem ja raamatupidaja, nii sai ka tema möödunud oktoobripühadeks tubli töö eest ministeeriumi tunnukirja. Hiljutise juubelpäeva puhul aga anti talle üle ministeeriumi aukiri. Samaga autasustati detsembris sünnipäeva puhul ka Raimond Kukke, kes kaksikümmend kuus aastat Eidapere metsaülem olnud. Helgi Laan ise arvab, et ega need aukirjad... Kõige ülemaks tasuks jäävat inimesele ikkagi rõõm oma kätega külvatud ilusasti vohamas näha. Kui nii ütles, siis küllap tal õiguskki on.

Kuigi mets aina kutsub, puhuti üsna tungivalt, on tema käimised sinna harvaks jäänud. Paberitööd — ütleb tema — olevat palju. Ent vahetevahel ikkagi: noorendikke kaemas,